

indstille til Distriktslægeembede en Mand, som i Forvejen er Sygehuslæge eller har anden stor offentlig Virksomhed. Jeg har ment det rigtig at søge, naar det kunne lade sig gøre, at holde den offentlige Virksomhed spredt paa saa mange Hænder som muligt, for at der kunne blive god Tid til dens behørig Udførelse, hvilket særligt turde have Betydning nu om Stunder, da Distriktslæge-Stillingen retter saa overordentlige store Krav til sin Mand.

Men naar de ledende Principper have været saa forskellige, saa skulde jeg tro, at den Omstændighed, at jeg i 45 Tilfælde af 50 har holdt mig til Sundhedskollegiets Indstillinger angaaende Apotekerprivilegier og i 37 Tilfælde af 40 har holdt mig til Sundhedskollegiets Indstillinger angaaende Lægestillinger, tilfulde viser, at det netop har været mig om at gøre saa sjældent som muligt at gaa imod det kgl. Sundhedskollegium.

Nu ser jeg ganske vist af det kgl. Sundhedskollegiums Redegørelse, at Kollegiet ogsaa føler sig krænket i de Tilfælde, hvor jeg vel har holdt mig til en af de 3, som det har indstillet, men ikke har taget netop den, der var indstillet som Nr. 1. Dette er nyt at høre og ganske forbavsende. Forbavsende, fordi det kgl. Sundhedskollegium i sin Besværing af 19. December f. A., skønt det der udførligt omhandlede Forbigaaelser af dets Indstillinger, ikke mælede et eneste Ord derom, og forbavsende, fordi en Indstilling af 3 Personer jo netop betyder, at det overlades vedkommende af de 3 indstillede at tage den, som efter *hans* Skøn bør komme i Betragtning. Men dette nye Klagemaal viser netop blandt meget andet, at jeg har Ret, naar jeg ovenfor har angivet som Sundhedskollegiets Opfattelse, at Justitsministeren skal være dets lydige Tjener.

Som jeg allerede har anført, har det ikke ligget i min Hensigt at tilsidesætte eller krænke det kgl. Sundhedskollegium, og jeg formener med alt det foran anførte tilstrækkeligt at have paavist, at Kollegiet ingen virkelig Grund har haft til at føle sig krænket eller tilsidesat.

Jeg anser derfor fremdeles det ærede Kollegiums Besværing for ganske ubeføjet og som Følge deraf dets Medlemmers og de pharm. Assessorers Ansøgning om Afsked for at savne tilstrækkeligt Grundlag.

Imidlertid skal jeg ikke holde stift paa min Mening herom, men gerne være villig til at indgaa til Hs. Maj. Kongen med allerunderdanigst Forestilling om, at der i Naade meddeles det ærede Kollegiums Medlemmer og Assessores pharm. Afsked fra disse Stillinger, men kun paa det ganske naturlige og rimelige Vilkaar, at d'Herrer, saaledes som hævdvunden Skik med Hensyn til det kgl. Sundhedskollegium altid har været, sætter mig i Stand til at indstille deres Eftermænd til allerhøjeste Udnævnelse derved, at de angive mig det fornødne Antal til de paagældende Stillinger egnede og til Stillingernes Overtagelse villige Personligheder.

Det ærede Kollegium vil selv let se, at dette ikke blot er et rimeligt Forlangende, men ligefrem en Nødvendighed. Thi, da jeg ligesaa vel som alle tidligere Justitsministre, og før dem det kgl. danske Kancelli, nemlig lige siden den første Udnævnelse af Medlemmer af Sundhedskollegiet, jo aldrig har nedlagt Forestilling om Udnævnelse af noget Medlem af det kgl. Sundhedskollegium eller af nogen Assessor pharm. i samme uden netop paa Grundlag af en Indstilling fra det kgl. Sundhedskollegium, vilde jeg ved at nedlægge Forestilling om de nuværende Medlemmers og Assessores pharm.'s Afsked uden samtidig at have det kgl. Sundhedskollegiums Indstilling om nye Medlemmers Udnævnelse paa Forhaand have afskaaret mig fra det ærede Kollegiums Fornægtelse ad sædvansmæssig Vej.

Justitsministeriet, den 12. Marts 1907.

Alberti.